

”Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde!”

Sådan lyder ordene år efter år, juleaften. Og disse ord er samtidig nogle af de første, jeg husker fra min barndoms jul. Jeg fattede ikke ordenes betydning de første år, men den helt specielle atmosfære af fred og glæde, som sænkede sig ned over stuen, når min far tog sin Bibel frem og rømmede sig et par gange for at få ro, inden han så læste juleevangeliet, husker jeg som noget særligt.

Min ellers så travle far, fik en mærkbar ro over sig i sådanne stunder. Jeg opfangede på atmosfæren alene, at det min far læste, var noget vigtigt, ja af allerstørste betydning for ham. Ja, ikke bare for ham, men for os alle. Som jeg voksede til og blev lidt ældre, gik det op for mig, at det far læste om, betød at vi ikke skulle være bange; for det læste indeholdt et budskab, som det var værd at glæde sig over.

Som så mange andre mennesker må jeg nu se tilbage på mange gange i livet, hvor jeg måtte sige: Denne pragtfulde glædesfølelse eller glædesrus, som vi nok uvilkårligt tænker på, når vi hører ordet glæde, hvor blev den af? - Des mere jeg forsøgte at føle mig glad, des mere følelseskold følte jeg mig.

I sådanne situationer kan man godt finde på at sige: Hvad gavn har jeg af ordene »jeg forkynder eder en stor glæde«? Jeg kan ikke i den situation - jeg er i nu - frembringe en kraftig følelse af glæde. Ordene om glæden påvirker mig faktisk ikke.

Jeg tror, at vi i sådanne stunder har misforstået, hvad glæde er. Glæde er ikke en opstemt følelse, selvom den kan være skøn at opleve en gang imellem. Glæden er ikke begrænset til det følbare.

Der står ikke i juleevangeliet, at jeg forkynder jer en kraftig følelse, som I skal svæve på fra nu af. Nej, det er vort følelsesliv alt for svingende til. Når vi

følelsesmæssigt er nede i kulkælderens, så er glæden der stadig.

Juleevangeliet indeholder kendsgerninger, som proklameres for os.

Jeg forkynder eder en stor glæde, og så kommer det, som er glæden, som skal være for hele folket: »Eder er i dag en Frelser født i Davids by, han er Kristus, Herren!«

Her fortælles om noget, som virkelig skete. En frelser er os født. - Det er den store glæde, at Gud ikke lod os alene med vor synd, men han sendte Jesus (mellemanden mellem Gud og os) en frelse så fuldkommen og ren, at den til alle tider er nok for mig, for tid og evighed.

Uanset, hvordan jeg har det **nu**, uanset, hvordan jeg føler det **nu**, om jeg er oppe eller nede. Så er frelsen der. I Guds hjerte tilregnes den mig, når mit hjerte fatter tillid til Jesus, uanset hvad jeg selv føler her og nu.

En frelser er født, og Gud har givet et løfte om denne frelser: At hver den, som lader sin evige skæbne være afhængig af denne frelser, vil stå fuldstændig ren for Guds åsyn, iklædt Kristi retfærdighed.

Hvad skal vi ønske os mere. - Dette løfte gælder også - og måske specielt da - når vi er nede i en bølgedal.

”ER DET IKKE TIL AT BLIVE GLAD OVER”

Og over by og land i dag
går julens glade bud,
at født er Herren Jesus Krist,
vor Frelser og vor Gud.

Emmy Köhler

Peder Mikkelsen

Medlem af LMHs bestyrelse 1992 - 2006